

givet, at en stor Mængde Mennesker ikke vil kunne afse disse 6 Dre ugentlig, thi man vilde jo ikke kunne faa Følt til at gaa hen hver Lørdag Aften at betale 6 Dre, de allerfleste vilde selvfølgerlig vente og betale kvartalssvis. Jeg anser det da som givet, at mange af vort Samsunds Medlemmer ikke vilde kunne afse 78 Dre kvartalssvis, de vilde undlade at betale, mange paa Grund af Eigegyldighed, og Resultatet vilde sikkert blive, at Kommunerne vilde faa et meget flækkeligt Antal saadanne Beløb at indbetale, og det skulde altsaa betragtes som Fattighjælp, for saa vidt Kommunen ikke foretrækket at lade Beløbet inddrive ved Udpantning. Det er misligt at komme ind paa noget saadant, thi ihvorvel det, som mange ærede Medlemmer ville vide fra deres praktiske Gerning i Livet, maa erkendes, at der rundt omkring i Landet er megen god Vilje til at holde sig fri for Fattigvæsenet, er det dog ofte saaledes, at naar den paagældende først er kommen i Forbindelse dermed, har faaet den Følelse, at han er kommen ind under Fattigvæsenet, lader han fem være lige og finder det ret ligegyldigt, om han skal paatræve lidt mere eller lidt mindre Hjælp. Men vort Samsund trænger just ikke til at faa en Anledning skænket til, at saa mange som muligt komme ind under Fattigvæsenet. Den anden Ude, at Kommunerne skulde kunne lade Beløbet inddrive ved Udpantning, er ogsaa mislig, fordi den er saa frygtelig omstændelig i Forhold til de meget smaa Beløb, der overhovedet er Tale om. Jeg ser derfor ikke, at det Princip, her er lagt til Grund, er brugeligt for en Institution som Ulykkesforsikring her i Landet. Jeg tror, at det paa de Maader, jeg her kortelig har nævnt, vil føre til saadanne Mlemper for vort Samsund, at det vil blive en Institution, man ikke vil se paa, med velvillige Øine, en Institution altsaa, som man helst, saa snart man har faaet den og følt Mlemperie ved den i nogen Tid, vil ønske derhen, hvor Beberet vokser, og det var ikke det, man skulde.

Nogle Smaating, som jeg ikke tillægger videre Betydning, da de selvfølgerlig kunne rettes, skal jeg blot i Forbigaaende nævne. Saa vidt jeg kan se, sker der den Uret mod det temmelig store Antal, som det sikkert vil blive, der lader Kommunen betale, at de

næppe efter Lovforslagets Affattelse i Ulykkestilsælde af Ulykkesforsikringen vilde kunne faa nogen Forsikring udbetalt. Det er jo præciseret meget bestemt, at Betingelsen for at kunne faa Pension efter Ulykkestilsælde eller overhovedet Erstatning for Ulykkestilsælde er den, at den paagældende har sin Forsikringsbog i Orden, men den paagældendes Forsikringsbog kan jo ikke være i Orden, naar det er Fattigvæsenet, der betaler. Protokollen kan være i Orden, og der kan være aftrykset eller afstemplet, saa at man kan se, at Betalingen er erlagt for den paagældende, men den forsikringspligtige gaar selvfølgerlig med Bogen, som saaledes ikke kan bringes i Orden, og der er saaledes, saa vidt jeg kan se, ingen Mulighed for, at han kan faa Pension, naar Ulykken rammer ham, selv om Kommunen har betalt for ham. Det kan jo imidlertid rettes. Der er forskellige andre Smaating, som jeg heller ikke skal opholde mig ved, idet det nærmest er saadanne Ting, som man kunde komme ud over, naar blot der ikke var saa store Indvendinger mod Hovedprincippet.

Jeg gaar nu over til at se paa den af den ærede Forslagsstiller fremsatte Beregning af det Beløb, han kom til, og som godtgør, at de 6 Dre ugentlig skulde staa til. Jeg er den ærede Forslagsstiller taknemlig for, at han har givet os den ved Forslagets Forelæggelse, idet man saa har kunnet faa Tid til at se hans Præmisses efter og derefter danne sig et Skøn over, om man kan slutte sig til ham i saa Henseende. Beregningen gaar ud paa, at af Landets 2,185,000 Indbyggere fradrages paa Forhaand som ikke forsikringspligtige 882,000 Børn under 18 Aar samt omtrent 376,000 gifte Kvinder, Resten, 927,000 Individuer, er forsikringspligtig. De Beløb, der i Tilfælde af ulykkelig Hændelse skulde udredes af Forsikringsinstitutionen, blive, som ærede Medlemmer ville have set, for enlige Mænd 650 Kr., 600 Kr. og 550 Kr. for henholdsvis Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet, for saa vidt den paagældende bliver fuldstændig Invalid, og for saa vidt han ikke er Familieforsørger. For Familieforsørgere uden Hensyn til Aar er den aarlige Pension henholdsvis 850, 800 og 750 Kr. ligeledes for henholdsvis Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landdistrikterne, medens der i Tilfælde af